

OBCHODY 95 ROCZNICY BITWY WARSZAWSKIEJ I ŚWIĘTA WOJSKA POLSKIEGO

Stowarzyszenie Polskich Chrześcijańskich Demokratów Klub Powiatowy w Legnicy wraz z Parafią Najświętszego Serca Pana Jezusa w Legnicy zorganizowało **WIECZÓR PIEŚNI WOJSKOWYCH** z okazji 95 rocznicy Bitwy Warszawskiej i Święta Wojska Polskiego. WIECZÓR poprzedziła Msza Św. koncelebrowana pod przewodnictwem ks. kanonika Jana Mateusza Gacka Proboszcza parafii, z udziałem ks. Tadeusza Szymaniaka Dowódcy Legnickiego Oddziału Związku Strzeleckiego „STRZELEC” i jego strzelców służących do Mszy Św. w intencji żołnierzy Wojska Polskiego, uczestników Bitwy Warszawskiej i poległych w walce o niepodległość Polski. Po Mszy Św. w parafialnej Auli licznie przybyłych uczestników wieczoru powitał Proboszcz parafii NSPJ ks. kanonik Jan Mateusz Gacek. Ryszard Jaśkowski prowadzący WIECZÓR przedstawił historię Święta Wojska Polskiego. Kultywowanie tradycji oręża polskiego było jednym z istotnych czynników integrujących armię oraz umacniało jego więzi ze społeczeństwem. Szczególnym tego przykładem były święta wojskowe, uroczyscie obchodzone w armii II Rzeczypospolitej. Dla upamiętnienia walk w obronie Ojczyzny toczonych w 1920 roku. Wybrano dzień 15 sierpnia na **Święto Żołnierza, na pamiątkę zwycięskiej Bitwy Warszawskiej w 1920 roku**. Ustanowienie *Święta Żołnierza* sankcjonował prawnie rozkaz Ministra Spraw Wojskowych gen. broni Stanisława Szeptyckiego z dnia 4 sierpnia 1923 roku. Podano w nim:

W dniu tym wojsko i społeczeństwo czci chwałę oręża polskiego, której uosobieniem i wyrazem jest żołnierz. W rocznicę wiekopomnego rozgromienia nawały bolszewickiej pod Warszawą święci się pamięć poległych w walkach z wiekowym wrogiem o całość i niepodległość Polski.

Święto Żołnierza nie zostało nigdy anulowane żadnym aktem prawnym. Obchodzono je uroczyscie w okresie II wojny światowej w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie i w Wojsku Polskim do 1947 roku. W następnych latach zaniechano jego obchodów i ustanowiono w dniu 12 października Dzień Wojska Polskiego - upamiętniając w ten sposób chrzest bojowy 1 Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki pod Lenino. Jednak ten czyn zbrojny był jednym z wielu epizodów na szlaku bojowym żołnierzy polskich w latach II wojny światowej. Dla wielu Polaków nie był on akceptowany ze względów moralnych i politycznych. W środowiskach wojskowych i w kręgach kombatanckich, w tym również na forum Sejmu, wskazywano na potrzebę ustanowienia *Dnia Wojska Polskiego* w terminie akceptowanym przez Siły Zbrojne i cały naród. W latach 1990-1992 Święto obchodzono w dniu 3 maja, w rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Obecne Święto Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Święto Wojska Polskiego obchodzone także 15 sierpnia, wprowadzone zostało ustawą Sejmu z 30 lipca 1992 r. obowiązującą od 13 sierpnia 1992 roku. Tegoż roku po raz pierwszy w dniu 15 sierpnia odbyły się centralne uroczyscie z okazji Święta Wojska Polskiego przed Grobem Nieznanego Żołnierza w Warszawie. Corocznie 15 sierpnia odbywają się we wszystkich kościołach polowych w Polsce uroczyste Msze Święte w intencji poległych na polu chwały. Na cmentarzach pamięć żołnierzy czci

Apel Poległych, natomiast przed Grobem Nieznanego Żołnierza w Warszawie odprawiana jest z udziałem Najwyższych Władz Państwowych Honorowa Zmiana Warty. 15 sierpnia 2007, pierwszy raz w powojennej historii Polski, miała miejsce defilada nawiązująca do tradycji II Rzeczypospolitej. Około stu pojazdów i tysiąca żołnierzy (w tym reprezentacyjny pododdział francuski) przedefilowało warszawskimi Alejami Ujazdowskimi. Nad trasą defilady przelatywały samoloty i śmigłowce. Paradzie przyglądały się tysiące widzów, wypełniających trasę i boczne uliczki. Uroczystości rozpoczęły się od przeglądu oddziałów, którego dokonał Prezydent Lech Kaczyński, jadąc w odkrytym samochodzie terenowym Land Rover Defender. Prezydent przed Belwederem odbierał również defiladę. Tradycje defilad wojska polskiego w Alejach Ujazdowskich są kontynuowane w kolejnych latach.

Następnie uczestnicy spotkania śpiewali pieśni wojskowe przy akompaniamencie zespołu harcerskiego z 710 Drużyny Wędrowniczej Kedywu im. Gen. Stefana „Grotą” Roweckiego pod kierunkiem Drużynowego Artura Torbińskiego. W repertuarze znalazły się m.in. „Mazurek Dąbrowskiego”, pieśni Powstania Styczniowego: „Bywaj dziewczę zdrowe” i „Hej tam na Litwie”, pieśni legionistów Marszałka Józefa Piłsudskiego „Kadrówka”, „Legiony”, „Warczą karabiny”, „Orlątko”, „Rapsod o pułkowniku Kuli – Lisie”, czy bardzo popularne piosenki przedwojenne, znane także dzisiaj „O mój rozmarynie”, „Szwoleżerowie” i „Serce w plecaku”. – Śpiewano także pierwszą piosenkę harcerską „Święta miłości.”, znaną i śpiewaną do dzisiaj, a powstałą w 1912 roku we Lwowie.

WIECZÓR PIEŚNI WOJSKOWYCH zakończyło odśpiewanie „Roty” napisanej przez Marię Konopnicką w 1908 roku pod wpływem oburzenia prześladowaniami polskośći w zaborze pruskim. Feliks Nowowiejski napisał muzykę. Pieśń została po raz pierwszy wykonana publicznie przez kilkuset chórzystów z terenów objętych zaborami 15 lipca 1910 roku w Krakowie, w czasie uroczystości odsłonięcia Pomnika Grunwaldzkiego, zorganizowanej w 500 rocznicę zwycięstwa Króla Władysława Jagiełły w bitwie pod Grunwaldem. Po odzyskaniu niepodległości była konkurentem Mazurka Dąbrowskiego do miana hymnu narodowego. Uczestnicy oklaskami podziękowali harcerzom z 710 Drużyny Wędrowniczej KEDYW im. Stefana „Grotą” Roweckiego za czele z Drużynowym Arturem Torbińskim, ks. Janowi Mateuszowi Gackowi Proboszczowi Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa za gościnne przyjęcie.

Organizatorzy zaprosili uczestników na WIECZÓR PIEŚNI LEGIONOWYCH I NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH z okazji Święta Niepodległości.

P.S. Przy wyraźnym i widocznym rozwoju postaw patriotycznych i wielości przedsięwzięć związanych z obchodami Święta Niepodległości w Legnicy, niemiłym zaskoczeniem, była konstatacja, że WIECZÓR PIEŚNI WOJSKOWYCH był jedynym, uroczystym akcentem legnickich obchodów Święta Wojska Polskiego i 95 rocznicy zwycięskiej Bitwy Warszawskiej.

OPRACOWANIE WŁASNE: RYSZARD JAŚKOWSKI